

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające ⁽¹⁾**(Sprawa AT.39740 – Wyszukiwarka Google (porównywarka cen))**

(2018/C 9/07)

WPROWADZENIE

1. Projekt decyzji dotyczy korzystniejszego pozycjonowania i wyświetlania przez przedsiębiorstwo Google Inc. własnej porównywarki cen w porównaniu z konkurencyjnymi porównywarkami cen na stronach wyników swojej wyszukiwarki ogólnej.
2. W dniu 30 listopada 2010 r., po otrzymaniu szeregu skarg ⁽²⁾, Komisja wszczęła względem Google Inc. postępowanie w rozumieniu art. 11 ust. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽³⁾ i art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 ⁽⁴⁾ dotyczące kilku praktyk. Wskutek tego, zgodnie z wymienionym art. 11 ust. 6 organy ochrony konkurencji państw członkowskich zostały zwolnione z wykonywania ich uprawnień w zakresie stosowania art. 101 i 102 TFUE w odniesieniu do tych praktyk. W rezultacie szereg skarg zostało przeniesionych z organów ochrony konkurencji niektórych państw członkowskich do Komisji ⁽⁵⁾. Po wszczęciu postępowania Komisja otrzymała kolejne skargi ⁽⁶⁾. W kwietniu 2012 r. sprawy 39768 (Ciao), 39775 (eJustice/1PlusV), 39845 (VfT), 39863 (BDZV&VDZ), 39866 (Elfvoetbal), 39867 (Euro-Cities/HotMaps), 39875 (nntp.it), 39897 (Microsoft) i 39975 (Twenga) zostały połączone ze sprawą 39740 (Foundem). Dokumenty zarejestrowane w ramach powyższych spraw zostały następnie umieszczone w jednej dokumentacji pod numerem sprawy 39740 – Wyszukiwarka Google. Komisja kontynuowała postępowanie pod numerem sprawy 39740.
3. W dniu 13 marca 2013 r., zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, Komisja skierowała do Google Inc. ocenę wstępną („ocena wstępna”), w której wyraziła obawy, że Google Inc. może naruszać art. 102 TFUE i art. 54 Porozumienia EOG poprzez, oprócz innych praktyk handlowych, faworyzowanie na stronach wyników wyszukiwarki ogólnej Google Inc. linków do własnych specjalistycznych wyszukiwarek Google Inc. w porównaniu z konkurencyjnymi wyszukiwarkami specjalistycznymi.
4. Choć przedsiębiorstwo Google Inc. zaprzeczyło, że którakolwiek z praktyk handlowych określonych w ocenie wstępnej narusza art. 102 TFUE lub art. 54 Porozumienia EOG, złożyło ono zobowiązania służące rozwiązaniu wskazanych przez Komisję problemów w zakresie konkurencji w związku z tymi praktykami. Google Inc. przedłożyło Komisji pierwszy zestaw zobowiązań w dniu 3 kwietnia 2013 r., drugi zestaw zobowiązań w dniu 21 października 2013 r. oraz trzeci zestaw w dniu 31 stycznia 2014 r.
5. W okresie od dnia 27 maja 2014 r. do dnia 11 sierpnia 2014 r. Komisja przesłała pisma zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 skarżącym, którzy złożyli skargę przed dniem 27 maja 2014 r. („pisma zgodne z art. 7 ust. 1”) ⁽⁷⁾. W pismach tych Komisja nakreśliła swoją tymczasową ocenę, że trzeci zestaw zobowiązań może przyczynić się do rozwiązania problemów w zakresie konkurencji określonych przez Komisję w ocenie wstępnej i że w związku z tym zamierza odrzucić ich skargi ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 16 i 17 decyzji Przewodniczącego Komisji Europejskiej 2011/695/UE z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 29) („decyzja 2011/695/UE”).

⁽²⁾ Skargi te, wymienione w kolejności otrzymania ich przez Komisję, pochodziły od Infederation Ltd („Foundem”); Ciao GmbH („Ciao”) (po przeniesieniu do Komisji z Bundeskartellamt (Niemcy) zgodnie z komunikatem Komisji w sprawie współpracy w ramach sieci organów ochrony konkurencji, Dz.U. C 101 z 27.4.2004, s. 43); eJustice.fr („eJustice”), przy czym skargę tę później uzupełniono i przystąpiła do niej 1plusV – spółka dominująca wobec eJustice; oraz Verband freier Telefonbuchverleger („VfT”).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18).

⁽⁵⁾ Skargi przeniesiono z Bundeskartellamt (skargi Euro-Cities AG („Euro-Cities”); Hot Maps Medien GmbH („Hot Maps”); wspólna skarga Bundesverband Deutscher Zeitungsverleger („BDZV”) i Verband Deutscher Zeitschriftenverleger („VDZ”), którą później uzupełniono) oraz z Autorità della Concorrenza e del Mercato (Włochy) (skarga Mr Sessolo („nntp.it”).

⁽⁶⁾ Skargi te, wymienione w kolejności otrzymania ich przez Komisję, pochodziły od Elf B.V. („Elf”); Microsoft Corporation („Microsoft”); La Asociación de Editores de Diarios Españoles („AEDE”); Twenga SA („Twenga”); Streetmap EU Ltd („Streetmap”); Expedia Inc. („Expedia”); Odigeo Group („Odigeo”); TripAdvisor Inc. („TripAdvisor”); wspólna skarga Nextag Inc. („Nextag”) i Guentiger.de GmbH („Guentiger”); Visual Meta GmbH („Visual Meta”); oraz Initiative for a Competitive Online Marketplace („ICOMP”), która później uzupełniła tę skargę.

⁽⁷⁾ Przed powyższą datą Komisja otrzymała również skargi od Bureau européen des unions de consommateurs AISBL („BEUC”); Open Internet Project („OIP”) oraz Deutsche Telekom AG („Deutsche Telekom”). W dniu 27 maja 2014 r. lub po tym dniu, a przed dniem 15 kwietnia 2015 r. Komisja otrzymała skargi od Yelp Inc. („Yelp”); HolidayCheck AG („HolidayCheck”); i Trivago GmbH („Trivago”).

⁽⁸⁾ Pisma zgodne z art. 7 ust. 1 nie przesłano jednemu skarżącemu, którego to nie dotyczyło.

6. Kilku adresatów pism zgodnych z art. 7 ust. 1 uznało, że nie mieli oni dostatecznego dostępu, zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004, do dokumentów będących podstawą tymczasowej oceny Komisji. Złożyli oni wniosek o dostęp do tych dokumentów zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. b) decyzji 2011/695/UE. W odpowiedzi na powyższe wnioski urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające objaśnił, że prawa procesowe skarżących nie są tak dalekosiężne, jak prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy przedsiębiorstw objętych dochodzeniem prowadzonym przez Komisję. W szczególności zakres prawa dostępu przysługującego adresatom pism zgodnych z art. 7 ust. 1 nie jest taki sam, jak zakres prawa dostępu do dokumentacji Komisji przysługującego adresatom pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń. Jednak jako że pisma zgodne z art. 7 ust. 1 opierały się w szczególności na ocenie wstępnej⁽¹⁾, urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające uznał, że przeredagowaną wersję oceny wstępnej należy udostępnić adresatom pism zgodnych z art. 7 ust. 1. Następnie DG ds. Konkurencji udostępniła ją na wniosek urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające.
7. Adresaci pism zgodnych z art. 7 ust. 1 pisemnie przedstawili swoje opinie⁽²⁾. Po przeanalizowaniu opinii tych skarżących strona Komisja uznała, że nie jest w stanie przyjąć decyzji na mocy art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, która nadałaby trzeciemu zestawowi zobowiązań moc wiążącą, i stwierdzić, że nie ma już podstaw do działań ze strony Komisji. Komisja poinformowała o tym przedsiębiorstwo Google Inc. w dniu 4 września 2014 r.

PISEMNE ZGŁOSZENIE ZASTRZEŻEŃ

8. W dniu 15 kwietnia 2015 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń i przedstawiła swój wstępny wniosek, zgodnie z którym korzystniejsze pozycjonowanie i wyświetlanie przez przedsiębiorstwo Google Inc. własnej porównywarki cen w porównaniu z konkurencyjnymi porównywarkami cen na stronach wyników jej wyszukiwarki ogólnej stanowi nadużycie pozycji dominującej i jest niezgodne z art. 102 TFUE i art. 54 Porozumienia EOG.
9. W dniu 27 kwietnia 2015 r. przedsiębiorstwu Google Inc. udostępniono dokumentację w postaci zaszyfrowanej płyty DVD. W czerwcu i lipcu 2015 r. zorganizowano procedury biura danych⁽³⁾. Przedsiębiorstwo Google Inc. złożyło wniosek zgodnie z art. 7 ust. 1 decyzji 2011/695/UE o dostęp do niektórych danych o charakterze podobnym do danych, które udostępniono w ramach procedur biura danych, lecz których nie przekazano w tym trybie. Po interwencji urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające DG ds. Konkurencji przesłała, na mocy art. 8 ust. 1 decyzji 2011/695/UE, pisma do zainteresowanych podmiotów przekazujących dane, informując ich o powodach, dla których Komisja zamierza ujawnić ich dane w trybie procedury biura danych. Następnie, gdy zainteresowane podmioty przekazujące dane nie zgłosiły zastrzeżeń w wyznaczonym terminie, wdrożono procedurę biura danych.
10. Przedsiębiorstwo Google Inc. złożyło również wniosek do urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające na mocy art. 7 ust. 1 decyzji 2011/695/UE o dostęp do (i) niektórych części sprawozdania z biura danych sporządzonego przez zewnętrznych doradców w ramach procedury biura danych; oraz (ii) pełnej wersji odpowiedzi na konkretne wystosowane przez Komisję wezwania do udzielenia informacji. Po interwencji urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające udostępniono wersję tych części sprawozdania z biura danych, która była w znacznie mniejszym stopniu przeredagowana, a zawierała dostateczną treść dla celów prawidłowego wykonywania przez Google Inc. prawa do bycia wysłuchanym. W odniesieniu do odpowiedzi na wezwanie do udzielenia informacji, na wniosek urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające, DG ds. Konkurencji wpiery uzyskała od danego podmiotu odpowiadającego na wezwanie mniej przeredagowaną wersję odpowiedzi, która mogła być udostępniona Google Inc. i została udostępniona. Po drugie DG ds. Konkurencji poinformowała ten podmiot odpowiadający, zgodnie z art. 8 ust. 1 decyzji 2011/695/UE, o powodach, dla których Komisja zamierza ujawnić informacje nadal redagowane w mniej przeredagowanej wersji w trybie kręgu osób zaufanych składającego się z niektórych doradców zewnętrznych Google Inc. W związku z brakiem zastrzeżeń ze strony odpowiadającego na wezwanie do udzielenia informacji oraz po otrzymaniu przez Komisję odpowiednich zobowiązań do zachowania poufności, zostało to zrealizowane.
11. Przedsiębiorstwo Google Inc. odpowiedziało na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń w dniu 27 sierpnia 2015 r. Nie złożyło ono wniosku o przeprowadzenie spotkania wyjaśniającego.

⁽¹⁾ Zob. pkt 3 powyżej.

⁽²⁾ Streetmap i nntp.it. nie przedłożyły w wyznaczonym terminie pisemnych uwag do skierowanych do nich pism zgodnych z art. 7 ust. 1 i dlatego, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 773/2004, ich skargi uznano za wycofane.

⁽³⁾ Procedura biura danych jest ograniczoną formą dostępu, w ramach której informacje są ujawniane ograniczonej liczbie określonych doradców przez ograniczony czas w zabezpieczonym pomieszczeniu w siedzibie Komisji oraz podlega pewnym ograniczeniom i zabezpieczeniom w celu uniknięcia ujawnienia poufnych informacji poza biurem danych. DG ds. Konkurencji wydała podręcznik dotyczący najlepszych praktyk w zakresie ujawniania informacji w biurach danych, a także opublikowała na swojej stronie internetowej standardowe zasady biura danych i standardowe umowy poufności dotyczące procedur biura danych.

UZUPEŁNIAJĄCE PISEMNE ZGŁOSZENIE ZASTRZEŻEŃ

12. W dniu 14 lipca 2016 r. ⁽¹⁾, po reorganizacji przedsiębiorstwa Google Inc. i utworzeniu Alphabet Inc. jako spółki holdingowej nadrzędnej wobec Google Inc., Komisja wszczęła postępowanie w odniesieniu do Alphabet Inc. W tym samym dniu Komisja skierowała uzupełniające pisemne zgłoszenie zastrzeżeń do Google Inc. i Alphabet Inc. (zwanych dalej łącznie „Google”), do którego załączono pisemne zgłoszenie zastrzeżeń ⁽²⁾. W związku z tym pisemne zgłoszenie zastrzeżeń zostało również adresowane do Alphabet Inc.
13. W uzupełniającym pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń wymienia się między innymi przyczyny, dla których Komisja powróciła do procedury przewidzianej w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, wskazując, że pozostaje to bez uszczerbku dla stanowiska Komisji w kwestii tego, czy była do tego zobowiązana.
14. W dniu 27 lipca 2016 r. przedsiębiorstwu Google udostępniono dokumentację w postaci zaszyfrowanej płyty DVD. Począwszy od dnia 14 września 2016 r. zorganizowano procedurę biura danych.
15. Dnia 26 września 2016 r. przedsiębiorstwo Google skierowało do mnie wnioski na mocy art. 7 ust. 1 decyzji 2011/695/UE, zwracając się o dalszy dostęp do 20 dokumentów i zgłaszając gotowość do przyjęcia ograniczonego ujawnienia, w razie konieczności, w trybie procedur biura danych lub kręgu osób zaufanych. Po mojej interwencji ujawniono wersje preredagowane w mniejszym stopniu, w niektórych przypadkach w trybie procedury biura danych (która została otwarta w dniu 27 października 2016 r.) lub procedur kręgu osób zaufanych, w ramach których dostępu udzielono jedynie określonym zewnętrznym doradcom wyznaczonym przez Google do zbadania tych dokumentów w jego imieniu.
16. W dniu 3 listopada 2016 r. przedsiębiorstwo Google odpowiedziało na uzupełniające pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. Nie złożyło ono wniosku o przeprowadzenie spotkania wyjaśniającego.

PISMO PRZEDSTAWIAJĄCE OKOLICZNOŚCI FAKTYCZNE

17. W dniu 28 lutego 2017 r. Komisja wystosowała do Google pismo przedstawiające okoliczności faktyczne. Dnia 1 marca 2017 r. przedsiębiorstwu Google udostępniono dokumentację powstałą wskutek uzupełniającego pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń w postaci zaszyfrowanej płyty DVD. Począwszy od dnia 13 marca 2017 r. realizowano procedurę biura danych w odniesieniu do informacji, które zostały uznane za poufne przez przekazujące je podmioty, ale w odniesieniu do których podmioty te zaakceptowały ograniczony dostęp w trybie procedury biura danych.
18. W dniu 20 marca 2017 r. przedsiębiorstwo Google skierowało do mnie wnioski na mocy art. 7 ust. 1 decyzji 2011/695/UE, zwracając się o dalszy dostęp do (i) niektórych preredagowanych (części) dokumentów, które zostały przekazane Google w ramach dostępu do dokumentacji powstałej wskutek uzupełniającego pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń lub w trybie procedury kręgu osób zaufanych po mojej interwencji w 2016 r. oraz (ii) notatek dotyczących spotkań z niektórymi osobami trzecimi, w szczególności skarżącymi, które były pełniejsze niż te, które już zostały przekazane Google. Odrzuciłem wniosek przedsiębiorstwa Google, (i) uznając że dostęp do preredagowanych części dokumentów nie jest konieczny do skutecznego skorzystania z prawa Google do bycia wysłuchanym, oraz (ii) stwierdzając że w dokumentacji Komisji nie istnieją takie pełniejsze notatki ⁽³⁾.
19. W dniu 29 marca 2017 r. przedsiębiorstwo Google skierowało do mnie pismo, starając się o to, aby Komisja wycofała pismo przedstawiające okoliczności faktyczne z dnia 28 lutego 2017 r. oraz sporządziła albo uzupełniające pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, albo też nowe pismo przedstawiające okoliczności faktyczne. W świetle wymogu określonego w art. 3 ust. 7 decyzji 2011/695/UE, zgodnie z którym wszelkie kwestie dotyczące skutecznego wykonywania praw procesowych zainteresowanych stron należy najpierw zgłaszać DG ds. Konkurencji, sprawę skierowałem do DG ds. Konkurencji, która odpowiedziała przedsiębiorstwu Google w dniu 31 marca 2017 r.
20. W dniu 2 kwietnia 2017 r. Google skierowało do mnie wiadomość e-mail, zwracając się o dostęp do niektórych części sprawozdania z biura danych sporządzonego przez zewnętrznych doradców Google w ramach procedury biura danych, która rozpoczęła się w dniu 13 marca 2017 r., zawierającego informacje uznane przez DG ds. Konkurencji za poufne, natomiast przez zewnętrznych doradców Google – za jawne. Po mojej interwencji biuro danych zostało ponownie uruchomione począwszy od dnia 6 kwietnia 2017 r. przede wszystkim w celu umożliwienia wyznaczonym zewnętrznym doradcom Google sporządzenia zrewidowanych sprawozdań z biura danych, gdyby się na to zdecydowali. W celu przestrzegania poufnego charakteru informacji *prima facie* argumenty, których nie można było przedstawić w sposób jawny, zostały przedstawione w poufnej wersji sprawozdania z biura danych dotyczącego dokumentacji Komisji. W dniu 18 kwietnia 2017 r. przedsiębiorstwo Google złożyło odpowiedź na pismo przedstawiające okoliczności faktyczne.

⁽¹⁾ W dniu pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń lub po tym dniu otrzymano skargi od News Corporation („News Corp”), Tradecom.com Ltd i Tradecomet LLC (zwanych łącznie „Tradecomet”); VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheberund Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH („VG Media”); dodatkową skargę od News Corp; Getty Images Inc. („Getty”); i Promt GmbH („Promt”). Dwie skargi, od Microsoft i Ciao, zostały wycofane.

⁽²⁾ W dniu 19 lipca 2016 r., w następstwie reorganizacji pracy między urzędnikami przeprowadzającymi spotkania wyjaśniające, zostałem urzędnikiem przeprowadzającym spotkania wyjaśniające odpowiedzialnym za przedmiotową sprawę w miejsce Woutera Wilsa.

⁽³⁾ Pełniejsze notatki istnieją w odniesieniu do spotkań z anonimowym podmiotem. Preredagowane informacje mogłyby ujawnić tożsamość tego podmiotu i uznałem, że dalszy dostęp do tych informacji nie jest konieczny do skutecznego skorzystania z prawa Google do bycia wysłuchanym.

UDZIAŁ SKARŻĄCYCH I ZAINTERESOWANYCH OSÓB TRZECICH W POSTĘPOWANIU

21. Zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 skarżącym, których skargi dotyczyły spraw będących przedmiotem pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń lub uzupełniającego pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń, przekazano ich wersje jawne.
22. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające dopuścił do postępowania szereg osób w charakterze zainteresowanych osób trzecich, które wykazały wystarczający interes w rozumieniu art. 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 oraz art. 5 ust. 1 i 2 decyzji 2011/695/UE⁽¹⁾. Poinformowano je o charakterze i przedmiocie postępowania zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 i umożliwiono im pisemne przedstawienie swoich opinii. Jeden wnioskodawca nie przedstawił dalszych pisemnych informacji w odpowiedzi na pismo, zgodne z art. 5 ust. 3 decyzji 2011/695/UE, informujące go o powodach uznania przez urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające, że nie wykazał wystarczającego interesu, aby zostać wysłuchanym.

PRZEDŁUŻENIE TERMINÓW

23. Do urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające skierowano wnioski o przedłużenie ustalonych przez Komisję terminów na udzielenie odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, uzupełniające pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, pismo przedstawiające okoliczności faktyczne, wniosek o udzielenie informacji w drodze decyzji na mocy art. 18 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, pisma zgodne z art. 7 ust. 1 oraz na jawne wersje pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń. Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające, po wysłuchaniu właściwego dyrektora, ocenił te wnioski i przedłużył terminy na udzielenie odpowiedzi, w stosownych przypadkach po uwzględnieniu mających zastosowanie przepisów.

KWESTIE PROCEDURALNE PODNIESIONE PRZEZ PRZEDSIĘBIORSTWO GOOGLE W JEGO ODPOWIEDZIACH

24. Odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń oraz uzupełniające pisemne zgłoszenie zastrzeżeń zawierają szereg argumentów opisujących braki proceduralne w dochodzeniu Komisji.
25. W odpowiedziach na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń i uzupełniające pisemne zgłoszenie zastrzeżeń dowodzi się, że Komisja była zobowiązana wyjaśnić powody, dla których odstąpiła od procedury dotyczącej zobowiązań zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, a zamiast tego wydała pisemne zgłoszenie zastrzeżeń. Niezależnie od tego, czy Komisja ma taki obowiązek, jak wspomniano w pkt 13 powyżej, Komisja w każdym razie przedstawiła takie powody w uzupełniającym pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń.
26. W odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń podniesiono argument, że w zgłoszeniu tym nie przedstawiono wystarczających powodów i dowodów w odniesieniu do sformułowanych w nim wniosków dotyczących czasu trwania i zakresu geograficznego domniemanego naruszenia; te domniemane braki określono w odpowiedzi jako braki proceduralne. Nie uważam, nawet jeśli w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń były takie braki, aby mogły one kolidować ze skutecznym wykonywaniem przez Google jego praw procesowych. Pisemne zgłoszenie zastrzeżeń zawiera istotne elementy zastosowane wobec przedsiębiorstwa Google, w tym okoliczności faktyczne, charakterystykę tych okoliczności oraz dowody, na jakich Komisja opierała się na tym etapie postępowania, tak aby Google mogło w sposób skuteczny przedstawić swoje argumenty we wszczętym przeciwko niemu postępowaniu administracyjnym⁽²⁾.
27. Podobnie w swojej odpowiedzi na uzupełniające pisemne zgłoszenie zastrzeżeń Google dowodzi, że: (i) w uzupełniającym pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń nie przeprowadzono w odpowiedni sposób oceny dowodów, a zatem naruszono prawo Google do odpowiedniej procedury administracyjnej; (ii) w uzupełniającym pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń nie wyjaśniono wstępnego zastrzeżenia ani proponowanego środka zaradczego i nie przedstawiono prawnej oceny przedstawionych dowodów, a tym samym naruszono prawa Google do obrony; oraz (iii) w uzupełniającym pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń nie przedstawiono uzasadnienia wymogu dotyczącego środka zaradczego. Zbadałem powyższe argumenty oraz pisemne zgłoszenia zastrzeżeń Komisji w tej sprawie i doszedłem do wniosku, że przestrzegano skutecznego wykonywania praw procesowych Google. Zasadniczo kwestie poruszone w argumentacji przedsiębiorstwa Google są sprawami istotnymi i podkreślam, że zostały one uwzględnione w projekcie decyzji.

⁽¹⁾ Urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające dopuścił w charakterze zainteresowanych osób trzecich następujące podmioty: Twenga*; MoneySupermarket.com Group PLC („MoneySupermarket”); BEUC*; Organización de Consumidores y Usuarios („OCU”) (OCU poinformowała później Komisję, że nie chce już być uznawana za zainteresowaną osobę trzecią, o czym poinformowano Google); Company AC; FairSearch Europe („FairSearch”); SARL Acheter moins cher („Acheter moins cher”); S.A. LeGuide.com („LeGuide”); Kelkoo SAS („Kelkoo”); Getty*; Myriad International Holdings B.V. („MIH”); oraz European Technology & Travel Services Association („ET TSA”). Osoby oznaczone * złożyły następnie skargi i od tego momentu są traktowane jako skarżący.

⁽²⁾ Zob. między innymi wyrok w sprawie Elf Aquitaine przeciwko Komisji (T-299/08, EU:T:2011:217, pkt 134–136 i przytoczone orzecznictwo).

28. Ponadto przedsiębiorstwo Google dowodzi w swojej odpowiedzi na uzupełniające pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, że Komisja nie przekazała jej protokołów spotkań ze skarżącymi zawierających wystarczająco dużo informacji. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie orzekł jednak w szczególności, że Komisja ma obowiązek sporządzania lub udostępniania protokołów spotkań lub rozmów telefonicznych, jeżeli nie zamierza wykorzystywać informacji ujawnionych podczas tych spotkań lub rozmów⁽¹⁾. W projekcie decyzji nie wykorzystano żadnej z takich informacji. Ponadto przedsiębiorstwo Google nie sugerowało ani nie wskazywało, że podczas takich spotkań lub rozmów ujawniono jakiegokolwiek informacje o charakterze uniewinniającym, ani też nie określiło dowodów uniewinniających o istotnym znaczeniu dla celów przedmiotowej sprawy⁽²⁾. Jakkolwiek Komisja sporządziła i udostępniła związane notatki dotyczące spotkań i rozmów z podaniem nazw stron oraz omawianych tematów w zakresie uwzględniającym ochronę tajemnic handlowych i innych poufnych informacji. W ramach działań związanych z dostępem do dokumentacji Komisja ujawniła także przedsiębiorstwu Google wszelkie dokumenty przekazane przez osoby fizyczne bądź przedsiębiorstwa w kontekście takich spotkań lub rozmów telefonicznych.

PROJEKT DECYZJI

29. Komisja, po zapoznaniu się z pisemnymi wyjaśnieniami Google, przyjmuje stanowisko, że poprzez korzystniejsze pozycjonowanie i wyświetlanie własnej porównywarki cen Google Inc. w porównaniu z konkurencyjnymi porównywarkami cen na stronach wyników wyszukiwarki ogólnej Google Inc., przedsiębiorstwo składające się z Google Inc. oraz, począwszy od dnia 2 października 2015 r., z Alphabet Inc. naruszyło art. 102 TFUE i art. 54 Porozumienia EOG. Komisja nakazuje temu przedsiębiorstwu, aby zaprzestało naruszania przepisów i zaniechało wszelkich działań, które mogą mieć ten sam lub równoważny cel bądź skutek. Nakłada grzywnę.
30. Zgodnie z art. 16 ust. 1 decyzji 2011/695/UE dokonałem przeglądu projektu decyzji w celu ustalenia, czy dotyczy on jedynie zastrzeżeń, co do których strony miały możliwość przedstawienia swoich stanowisk. Stwierdzam, że dotyczy on jedynie takich zastrzeżeń.
31. Ogólnie uważam, że w przedmiotowej sprawie przestrzegano skutecznego wykonywania praw procesowych.

Bruksela, dnia 26 czerwca 2017 r.

Joos STRAGIER

⁽¹⁾ Zob. na przykład wyrok w sprawie Atlantic Container Line i in. przeciwko Komisji (T-191/98 i T-212/98 - T-214/98, EU:T:2003:245, pkt 351–352).

⁽²⁾ Zob. wyrok w sprawie Atlantic Container Line i in. przeciwko Komisji (pkt 358).